१९ सर्गः म्रियेयोर्द्ध्वं मुहूर्त्ताद्धि न स्यास्त्वं यदि मे गतिः।
आशंसा न हि नः प्रेते जीवेम दशमूर्द्धनि ॥ ५ ॥

ज॰म॰ म्रियेयेत्यादि। यदि मे मम गतिः शरणं त्वं न स्याः न भवेः लिङ्तदा यस्मिन्मुहूर्ते रावणोऽपि नष्टः तस्मान्मुहूर्त्तादूर्ध्वं म्रियेय नियोगतः प्राप्तकालः प्राणांस्त्यक्तवानहं अत्र प्राप्तकाले गम्यमाने चार्द्धमौहूर्त्तिकइति भूते लिङ् तत्र हि प्रैषादयोऽनुवर्त्तन्ते म्रियतेर्लुङ्लिङ्श्चेति तङ् ततः सार्व्वधातुकत्वात् शः हि यस्मान्नोऽस्माकं नेयमाशंसा यद्दशमूर्द्धनि दशानने प्रेते मृते त्वयि वा शरणे जीवेम प्राणान् धारयिष्यामइति अत्राशंसावचनस्योपपदत्वात् लिङ् ॥ ५ ॥

भ॰ म्रियेयोर्द्ध्वमित्यादि। यदि त्वं मे मम गतिस्तारकोन स्याः न भवेः तदा यस्मिन् मुहूर्त्ते रावणोमृतस्तस्मान्मुहूर्त्तादूर्द्ध्वमहं म्रियेय प्राप्तकालः सन् प्राणांस्त्यक्तवानहं विधिनिमन्त्रणेति खो हि यस्मान्नोऽस्माकमियमाशङ्का दृष्टाशंसनं दशमूर्द्धनि रावणे प्रेते मृते सति वयं न जीवेम प्राणान्न धारयामेति गीचे छार्थैरिति कामोक्ते खो ॥ ५ ॥

प्रकुर्य्याम वयं देशे गर्ह्यां तत्र कथं रतिं। यत्र विंशति हस्तस्य न सोदर्य्यस्य सम्भवः ॥ ६ ॥